

idet man jo har Lov til at skabe sig en Praksis angaaende Forhold, om hvilke der ikke udtrykkeligt tages Bestemmelse i den paagældende Lov. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Minister, om det ikke er saaledes at forstaa, at private Arbejdere ved Hæren og ved Søværnet, naar de gaa over til at blive faste Arbejdere ved Hæren eller Søværnet, tage deres Anciennetæt med sig over i den faste Stilling og, naar de en Dag gaa af, faa deres Pension beregnet fra den Dag, de bleve ansatte som private Arbejdere.

Det har heller ikke været mig ganske klart, hvad man har haft til Hensigt ved den Deling af Beregningsmaaden, der er forudsat i §§ 2 og 3. Det er en Bestemmelse, der er gaaet med over fra Pensionsloven angaaende Hærens civile Funktionærer, som jeg omtalte blev givet i Fjor, men jeg ser ikke nogen egentlig Grund til at give andre Bestemmelser for de under B. end for de under A. nævnte Personer. Jeg kan ikke se rettere, end at det til enhver Tid maa være den Indtægt, vedkommende har, der danner Grundlaget for Pensionen. Hvorfor saa ikke skære alle over en Kam og sige, at alle faa Pension efter deres Indtægt? Jeg er ikke ganske klar over, hvad der menes med denne Gruppering i Pensionslønningssatser, og jeg vil henstille, om man ikke kunde gaa den mere naturlige Vej at beregne Pensionen efter Indtægten.

Jeg tror derimod, det er en heldig Ordning, der er truffen for de Arbejders og Funktionærers Vedkommende, som ikke ere fast ansatte, som kun antages, naar der er mere at bestille end til andre Tider. Jeg tror, det er en meget heldig Ordning, der er truffen her, saa at man dog er i Stand til at beregne dem en Pension, naar de i alt have arbejdet i saa lang Tid, at der passende bør gives dem Pension. Jeg tror, det er heldigt, og det tager vistnok Betænkeligheden bort hos mange, der af og til arbejde for Staten og føle sig brøstholdne, naar de have arbejdet en Aarrække for Staten ved Hæren eller Søværnet og dog ikke faa Pension, uagtet de havde været lige saa berettigede dertil som de fast ansatte. Jeg ser, at der pr. Aar er sat 304 Lønningsdage for dem, der saaledes Tid efter anden have arbejdet for Staten. Jeg tror ogsaa, det er en meget heldig Ordning, da det jo virkelig er det Tal, hvormed der regnes. Det er jo ogsaa det Tal, der lægges til Grund for Pensionsberegningen for de faste Arbejders Vedkommende, hvis man ikke

gaa den anden Vej for deres Vedkommende at tage Aarsfortjenesten.

Der er i § 1 nævnt en Undtagelse. Der staar: „De til Arbejde ved Søværnet (Orlogsværftet) ansatte Personer, der betegnes som „Arbejds mænd uden Brikke“ og Arbejdere for Hæren, der ere antagne paa lignende Vilkaar, falde ikke ind under Loven“. — Jeg vil dog haabe, man undersøger dette Forhold noget nærmere, det er nemlig ikke saadan, som det opfattes af Lovforslaget, at disse „Arbejds mænd uden Brikke“ ere ganske løse Arbejdere; der er virkelig Arbejdsfolk deriblandt, der antages Aar ud og Aar ind „uden Brikke“, men de ere lige saa faste som alle andre. Jeg vil dog haabe, at man aabner Adgang for disse, da mange af dem lige saa vel kunne anses for faste private Arbejdere som andre paa Holmen og under Søværnet. Derfor vilde det være ret ubilligt, om man ikke tog dem med. Der er ganske vist en Del, som kan regnes som løse Folk, men ikke ganske faa antages Dag for Dag, Aar ud og Aar ind, og bør derfor regnes med som faste blandt de private.

Det er mig ikke bekendt, at der i andre Pensionslove for Arbejdere og underordnede Funktionærer er fastsat nogen Bestemmelse om, at naar de fyldte 70 Leveaar ere naaede, have de Ret til at kræve Pension. Jeg tror, det vil vække Tilfredshed hos mange, at de vide, at naar de ere fyldte 70 Aar og have arbejdet i maaske 56 Aar eller saadant noget, have de Lov til at trække sig tilbage. Jeg tror, at selv dette lille Lyspunkt vil være en Tilfredsstillelse for mange; det har hidtil ikke været saaledes for de faste Folk, at de kunde slippe, saalænge der var en Gnist af Arbejds kraft i dem endnu. Jeg tror derfor, at denne Bestemmelse for adskillige vil være en Glæde.

Jeg har som sagt ikke haft megen Tid til at sætte mig ind i Forslaget, men det er jo, saa vidt jeg kan se, let overskueligt, og det indeholder med Hensyn til flere Enkeltheder et Fremskridt for det i Fjor vedtagne Forslag; men med Hensyn til § 1 kan jeg ikke se rettere, end at det indeholder et Tilbageskridt, hvilket jeg beklager. Jeg vil haabe, at det maa kunne rettes. I øvrigt anbefaler jeg ligesom de foregaaende Talere Lovforslaget til hurtig Behandling her i Tinget, fordi jeg ved, at det vil afhjælpe et længe følt Savn.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Lovforslaget har jo faaet den Modtagelse, man kunde vente her i Tinget. Fra alle